

Affølingsmaskiner i en 5—6 forskellige Skibe, der have gaaet paa Fart i Østerøen og til England, og det er endt med det, at man har opgivet Affølingen og har taget Maskinerne ud af Skibet. Vil man altsaa gaa sikkert frem, skulde man følge den Vej, jeg har tilsladt mig at anvise, i alle Tilfælde at udsætte Afgørelsen af Spørgsmaalet om Statsdrift til Efteraaret. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgfreds (Vertelsen) rettede det bestemte Spørgsmaal til mig om, hvorledes Regeringen vilde stille sig, saafremt Rigsdagens Ting vedtog Bevillingen til Statsdrift, idet han henviste til, at denne Bevilling i hvert Tilfælde vilde høre til de frie Bevillinger; og om jeg forstod ham ret, gjaldt hans Spørgsmaal da dette, om Regeringen i saa Fald vilde bruge Bevillingen eller ikke. Jeg kan ikke se rettere, end at det er et lidt vanskeligt Spørgsmaal at svare paa, men jeg ved ikke, hvorledes Regeringen skulde kunne undgaa at tage Hensyn til denne Bevilling. — Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds var jo i flere Punkter utilfreds med den Kontrakt, jeg har afsluttet med det forenede Dampstibsselskab. Jeg skal ikke komme ind paa de Indsigelser, som det ærede Medlem fremførte, undtagen for saa vidt de angik Slutningsbestemmelsen i Kontrakten. Det ærede Medlem tog mig det der meget ilde op, at der i denne Kontrakt var indsat en Bestemmelse om, at Kontrakten var indgaaet under den Forudsætning, at der ikke for Statskassens Regning oprettes en Dampstibsforbindelse mellem Esbjerg og Parkeston—London, og at i saa Fald Dampstibsselskabet er berettiget til at træde tilbage fra Overenskomsten. Det ærede Medlem betragtede dette som et utilbørligt Pres fra det forenede Dampstibsselskabs Side over for Lovgivningsmagten. Det forekommer mig, at det forenede Dampstibsselskab i denne Sag snart er fuldstændig retløst. Maa da Selskabet ikke en Gang have Lov til, naar det afslutter en Kontrakt med Regeringen, at tage Hensyn til sin egen Interesse i den Grad, som det er gjort her? Det er dog givet, at hvis Statsdriftsbevillingen bliver sat ind paa Finansloven, og det forenede Dampstibsselskab saaledes maa gaa ud fra, at fra 1ste April 1897 vil Statsdrift blive anvendt paa Esbjerg—Parkeston—Routen, har Selskabet ikke nogen Interesse i at anvende det ny Skib paa Esbjerg—Parkeston—Routen, det er dog givet, i alt Fald gaar jeg ud fra, at det er saaledes. Hvis de skulle slippe denne Fart den 1ste April 1897 — og det gaar jo det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds (Neergaard) ud fra som afgjort — saa siger

jeg: Hvorfor skal saa det forenede Dampstibsselskab binde sig til at sætte dette ny Skib ind i Farten fra den 1ste Juli 1896 til den 1ste April 1897? Kan man virkelig bebrejde Selskabet, at det ser paa sin egen Interesse og siger: Nej, saa ville vi have fri Hænder, naar noget saadant sker! Derfor er denne Forudsætning, som saa til Grund for Overenskomstens Indgaaelse, ogsaa bleven sat ind i Kontrakten ved dennes Afslutning, og jeg har ikke funnet indvende noget som helst derimod. Det er imidlertid ikke saaledes at forita, at jeg skulde mene, at vi komme saa skrækelig meget i Forlegenhed med Hensyn til Routen Esbjerg—Parkeston, hvis Forslaget om Statsdriften gaar igennem; jeg tror nok, jeg skal saa ordnet den Sag paa tilfredsstillende Maade ved en Overenskomst med det forenede Dampstibsselskab, det tvivler jeg ikke om. Jeg ser jo, som bekendt, ganske anderledes paa Selskabet, end det høje Ting gør, saa jeg tror nok, vi skulle komme ud af denne Sag. Det er blot dette, jeg gør opmærksom paa, at vi ikke have funnet binde Selskabet til at sætte det ny Skib ind i Farten, naar det skal gaa ud af Farten 9 Maanedere efter. — Ja, saa er der kun Forslaget angaaende Berlingske Tidende tilbage. Jeg skal jo ikke nægte, jeg blev noget forbauset over den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører tog Sagen i sit andet Foredrag. Jeg tror ogsaa, ærede Medlemmer ville indrømme, de have lært af dette Foredrag ikke saa lidt, som det ikke var muligt at lære af det første Foredrag, og da navnlig ogsaa dette, at det ikke paa nogen mulig Maade er Meningen med det Forslag, som er stillet af det ærede Finansudvalg, at indskrænke den Ret, som tilkommer Regeringen med Hensyn til Udgivelsen af Privilegiet. Det kunde vel ogsaa nok være, at mine Udtalelser om denne Sag have haft nogen Indflydelse paa den ærede Ordførers Stilling til Sagen. Imidlertid, det er jo godt nok, at vi nu kunne være enige om dette, at der altsaa i det Forslag, der er opstillet af Finansudvalget, ikke ligger nogen Hensigt om at indskrænke Regeringens Stilling med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal. Regeringens Stilling efter den konstitutionelle Ordning af Spørgsmaalet er den, at Regeringen kan udgive Privilegiet og kan lade være at udgive det, og vil den udgive det, kan den selv bestemme Biltarene, den kan paalægge en Afgift, hvis den synes saa, den kan ansætte Afgiften til den Størrelse, den synes, og den kan lade være at paalægge Afgift. Efter hvad den ærede Ordfører saaledes gjorde gældende, er altsaa Stillingen den, at selv om dette Endrings-